

Seksløbere og saloonstemning

Tekst og foto: Claus R. Hebor

Min drøm var at drive kvæg hen over prærien og nyde den obligatoriske kaffe – naturligvis tilberedt over bålet – efter en solid middagslur i eftermiddagsheden. Kunne det stadigvæk lade sig gøre i det 21. århundrede? Ved en tilfældighed mødte jeg George, ejeren af La Reata Ranch, og efter at han havde fortalt om ranchen, vidste jeg, at det var stedet, hvor jeg kunne udleve min drengedrøm.

Præriens store vidder

Jeg ankom til La Reata Ranch i slutningen af august, og solen skinnede smukt og varmt over den endeløse prærie. Bare det at opleve de enorme vidder på prærien i Canada, hvor der hverken er bakker eller træer, er helt enestående. La Reata Ranch er ikke et sted, man lige støder på, når man rejser til Canada. Man kører flere hundrede kilometer ud på prærien i det sydlige Saskatchewan, og når man kommer frem til "the middle of nowhere", så

drejer man ned ad en grusvej og har endnu 20 km til ranchen. Men det bør nu ikke være en forhindring, for på La Reata Ranch får man alle sine drengedrømme om det vilde vestens cowboyliv opfyldt. Og pigerne? Der er masser af heste at ride på, og naturen langs Saskatchewan River er utrolig smuk.

Mental forvandling

Det første indtryk af ranchen er, at den ligner scenariet fra en cowboyfilm, men meget hurtigt finder man sig til rette i de rustikke omgivelser. Bortset fra aftenerne i saloonen, så foregår alt udendørs, og man opdager ikke, at man mangler moderne bekvemmeligheder som tv og mobiltelefon. Efter en lang dag på hesteryg nød jeg at lægge mig i den varme, udendørs jacuzzi/ Hot Tub med udsigt til det smukke, kuperede landskab omkring ranchen, hvor floden har skåret sig ned i den ellers helt flade prærie.

Aldrig så snart havde jeg fået smidt

bagagen ind i et af gæstehusene, før George forærede mig en ægte cowboyhat og tørklæde med ordene: – Ready to ride? Og iført et par gamle jeans og med "cockroach killers" – det er altså støvler – på fødderne var forvandlingen til en ægte cowboy fuldstændig. Også mentalt. Jeg havde ikke prøvet at ride før, men i disse omgivelser føltes det helt naturligt. I løbet af ganske kort tid blev jeg fortrolig med hesten, og selv om vi red over slugter og op og ned ad bjerge (det føltes i hvert fald sådan!), så styrede jeg – eller var det hesten? – uden om alle problemer. Det gav selvillid, at jeg ikke faldt af en eneste gang.

Anderledes ferieoplevelse

For en dansk bybo er det en noget anderledes oplevelse at lære at ride, drive kvæg over prærien, kaste med lasso, modtage et nyt hold kvæg kl. 23 en lørdag aften i buldrende tordenvejre og være med til at sætte "tags" i deres ører. Man træder rundt i kolort, men det føjer bare en ekstra dimension – lugt – til oplevelsen. Hvis man iøvrigt besøger ranchen i sommerperioden kan man være med til at brændemærke kvæget og tage til de mange små lokale rodeos, der findes i enhver by på prærien.

Allerede anden dag kunne jeg selv sadle op, og dagene gik med at flytte kvæget til nye græsningsområder, spise den medbragte frokost i det fri, sove middagssøvn i eftermiddagsheden og tilberede kaffe over bålet. Nøjagtig som cowboys altid har levet. Og tro mig, man falder meget hurtigt ind i den livsstil. Det er ren nydelse og afslapning for krop og sjæl!

Snakken går i saloonen

Aftenerne blev tilbragt i ranchens egen saloon, hvor lokale countrybands som "The Electric Cattle Company" blev sat på anlægget. Nabo-

Middagshvil på prærien.

Hvem har ikke drømt om at leve det frie cowboyliv i en tid, der tilsyneladende var mere ukompliceret end nu. Dengang var en mands vigtigste opgave at styre sin hest og sin seksløber, og en kvindes værdi blev målt i, hvor meget brænde hun kunne hugge. På La Reata Ranch i Saskatchewan er det ikke kun en drøm.

erne kommer kørende i deres pick-up trucks hen over markerne, da det er nemmere end at bruge de få veje i området. Man diskuterer de samme emner, som cowboys altid har diskuteret. Hvorfor stresser folk rundt i de store byer, når man kan leve i pagt med naturen? Hvorfor forstår politikerne i øst ikke problemerne i landbruget? Og Vernon fortæller om den klaustrofobi, han følte, da han besøgte Rocky Mountains. – Dér var alligevel for mange mennesker og for lavt til himlen! Eller man går ud og skyder til måls efter dåser med seksløbere og rifler, som enhver mand – og kvinde – kan håndtere til fuldkommenhed.

En aften blev jeg inviteret til naboen Darryls 40 års fødselsdag. Alle naboer kom med lokale retter som f.eks. Beer Butt Chicken og de velkendte enorme T-bone steaks, hjemmelavet vin og forskellige desserter med bær plukket på prærien. Bagefter var der naturligvis bourbon, Budweiser og countrymusik i saloonen.

Rid ud i solnedgangen

Det kan være svært at beskrive, hvad et ophold på La Reata Ranch gør ved en, men man kan ikke undgå at blive smittet af den stolthed, som præger disse cowboys. Og man skal være lavet af træ for ikke at falde ind i rollen som cowboy, for man føler, at dette er den ægte og mest naturlige måde at leve på her midt ude på prærien i Canada. Måske skal jeg gøre opmærksom på, at kvinder – og mænd for den sags skyld – kommer til at hugge brænde på ranchen, men man bliver også sat til andre spændende opgaver.

Naturligvis slutter man opholdet med at ride ud i solnedgangen. Men drømmen om livet som cowboy lever videre længe efter "The End" – også selv om jeg kun var på La Reata Ranch i tre dage! ■

En bybo forvandlet til cowboy.

Om lidt er middagen klar.